

Bron 14b: De reis van Joan Huydecoper naar Berlijn

Het hoogtepunt van Huydecopers carrière was een reis naar het hof van Brandenburg om namens de stad Amsterdam het peetouderschap te aanvaarden over de zoon van keurvorst Friedrich Wilhem. Toch had hij die eervolle opdracht slechts na grote aarzeling aangekomen. Hij had zich, volgens de geamuseerde gezant van de keurvorst, buitengewoon zorgelijk getoond, omdat hij nog nooit zo ver van huis was geweest en de wegen, de taal, de mensen en de hofetiquette niet kende. Hij had zich ook ongerust afgevraagd wat er zou gebeuren als hij onderweg ziek zou worden, maar ondanks alle bedenkingen was hij in het voorjaar van 1655 naar Berlijn vertrokken, met in zijn gevolg onder anderen zijn eigen zoon en een zoon van Cornelis de Graeff. Die zoon, Pieter de Graeff, hield een reisverslag bij, waarin hij onder meer melding maakte van de toespraak die Huydecoper had gehouden bij het overhandigen van de lijfrentebrief die Amsterdam de keurvorst als pillengift¹ schonk. Volgens hem sprak de heer van Maarsseveen "eenige weinige woorden welcke heel sacht waren, ende die het hadde willen hooren, moste al heel goet van gehoor geweest sijn; alhoewel ick daer heel dicht bij stondt, nochtans heb ick niet een woordt connen hooren noch verstaen."

Uit: L. Kooijmans, *Vriendschap en de kunst van het overleven in de zeventiende en achttiende eeuw* (Amsterdam 1997), p. 115-116.

---

¹ Cadeau van de peetvader aan de ouders van het kind.